

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 3 martie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 497 din 21 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 425 ¹ alin. (1) din Codul de procedură penală	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
27. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase	5–6
3.229. — Ordin al ministrului educației și cercetării, interimar, privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș	7
3.232. — Ordin al ministrului educației și cercetării, interimar, privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud	8
3.233. — Ordin al ministrului educației și cercetării, interimar, privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș	9
3.234. — Ordin al ministrului educației și cercetării, interimar, privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 20 din 26 ianuarie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 21 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Dumitrescu în Dosarul nr. 11.704/225/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.619D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia nr. 189 din 8 aprilie 2025.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.704/225/2019, **Tribunalul Mehedinți — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Constantin Dumitrescu într-o cauză având ca obiect contestația formulată împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară prin care a fost soluționată plângerea formulată împotriva soluției de clasare dispusă în cauză.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, întrucât nu permit părților să formuleze contestație împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară, prin care s-a respins plângerea formulată cu privire la ordonanța parchetului, prin care s-a dispus o soluție de clasare.

6. **Tribunalul Mehedinți — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dreptul la un proces echitabil, în componenta accesului la o instanță, nu este afectat dacă justițiabilului i se

permite să se adreseze sistemului național de instanțe, stabilit prin legislația națională. De asemenea, consideră că este de competența fiecărui stat să stabilească dacă o soluție pronunțată de către un organ judiciar din cadrul instanțelor judecătorești este definitivă sau este deschisă posibilitatea exercitării unei noi căi de atac. Reține, totodată, că, în sistemul Codului de procedură penală în vigoare, plângerea exercitată la judecătorul de cameră preliminară de către partea interesată, pentru ca soluția de netrimiteră în judecată să fie supusă controlului unui organ judiciar din cadrul unei instanțe judecătorești, garantează și dă expresie dreptului la un proces echitabil, în componenta accesului liber la justiție, având natura unei căi de atac speciale. Împrejurarea că legiuitorul, prin dispozițiile art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, a exclus o nouă cale de atac cu privire la soluția pronunțată de către un organ judiciar din cadrul unei instanțe judecătorești nu este de natură să aducă atingere accesului la justiție. În același fel, apreciază că soluțiile legislative criticate nu aduc atingere nici principiului egalității în drepturi, câtă vreme, în întreaga sa construcție legislativă, Codul de procedură penală nu recunoaște decât o singură cale de atac împotriva actului emis de către organul de urmărire penală ori împotriva unei soluții pronunțate de către o instanță de judecată ori organ judiciar din cadrul unei instanțe de judecată. Apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 25 din 7 decembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, vizând interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și ale art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, precum și cele ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 341 alin. (8): „(8) *Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.*”;

— Art. 425¹ alin. (1): „(1) *Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele procesual penale criticate sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, astfel cum acestea se interpretează, în temeiul art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, și prin prisma exigențelor dispozițiilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și ale art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 3 august 2023, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

13. În decizia precitată, cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța de control constituțional a reiterat considerente ale Deciziei nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, în care a reținut că încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute de dispozițiile art. 341 alin. (6) și alin. (7) pct. 1 și pct. 2 lit. a), b) și d) din Codul de procedură penală este definitivă, însă acest fapt nu este de natură să afecteze constituționalitatea textului de lege criticat, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât prevederile art. 129, cât și cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac,

competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând să fie prevăzute „*numai prin lege*”. Curtea a mai statuat că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici dreptului la apărare consacrat de prevederile art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil prevăzute de dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, prevederile art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii (Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, precitată, paragraful 33).

14. De asemenea, Curtea a constatat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală. Astfel, legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului, având în vedere natura cauzelor vizate de dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, cauze în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau al urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimiteră în judecată dispusă de procuror (Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, paragraful 34).

15. Referitor la dreptul la un recurs efectiv, consacrat de dispozițiile art. 13 din Convenție, Curtea a reținut că acest drept nu semnifică asigurarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, ci impune existența în dreptul intern a unei căi procedurale care să permită prevalarea de drepturile și libertățile consacrate de Convenție. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dispozițiile art. 13 din Convenție garantează o cale legală internă care să ofere posibilitatea de a obține examinarea pe fond a unei „plângeri admisibile” întemeiate pe prevederile Convenției și să asigure un remediu adecvat (Hotărârea din 16 iulie 2014, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, paragraful 131). Or, dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală — prin reglementarea procedurii plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată — sunt de natură să asigure îndeplinirea acestei exigențe convenționale (Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, paragraful 35).

16. În ceea ce privește criticile potrivit cărora împotriva încheierilor pronunțate conform art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu poate fi formulată calea de atac a contestației, reglementată la art. 425¹ din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că aceste norme au fost introduse în legislația procesual penală românească prin prevederile art. III

pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2014. Potrivit expunerii de motive a Legii nr. 58/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 14 aprilie 2016, acestea au ca scop asigurarea unei căi de atac în materii urgente și pentru situații restrictive de drepturi și libertăți. Așa cum rezultă din cuprinsul textului criticat, aceste situații sunt însă cele expres reglementate de legiuitor, prin prevederile Codului de procedură penală, determinarea lor fiind de competența exclusivă a acestuia. Prin urmare, așa cum rezultă din prevederile art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, legiuitorul, conform politicii sale în materie procesual penală, putând hotărî care sunt încheierile ce pot fi contestate, în vederea soluționării cu celeritate a unor situații procesuale de natură să restrângă exercițiul unor drepturi fundamentale.

17. Prin raportare la aceste considerente, faptul că autorii excepției nu se află printre persoanele care au dreptul să formuleze contestație nu este de natură să încalce dispozițiile constituționale referitoare la folosirea căilor de atac, întrucât, astfel cum s-a reținut anterior, conform prevederilor art. 129 coroborate cu cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este reglementată prin lege, iar căile de atac pot fi exercitate doar în condițiile legii. În acest context, Curtea a constatat că reglementarea situațiilor în care poate fi

formulată contestație reprezintă opțiunea legiuitorului și a fost exprimată conform atribuției sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acesta (Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, paragrafele 38 și 39).

18. Având în vedere motivele anterior menționate, Curtea a constatat că nu poate fi reținută existența unei discriminări între persoanele care au dreptul de a formula contestație, potrivit prevederilor art. 425¹ din Codul de procedură penală, și cele ale căror încheieri sunt definitive, conform prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, întrucât aceste două categorii de persoane se află în situații diferite, determinate de natura diferită a obiectului încheierilor ce pot fi contestate. Or, în această privință, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că principiul egalității în fața legii, prevăzut la art. 16 din Constituție, obligă la instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, dar că acesta nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011). Mai mult, Curtea a reținut că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”* (Decizia nr. 238 din 27 aprilie 2023, paragraful 40).

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Dumitrescu în Dosarul nr. 11.704/225/2019 al Tribunalului Mehedinți — Secția penală și constată că dispozițiile art. 341 alin. (8) și ale art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase

Având în vedere prevederile:

- art. 2 pct. 1 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatului nr. 5.075 din 20.01.2026, întocmit de Direcția tehnică laborator LAREX, metale prețioase, pietre prețioase și Proces Kimberley,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția

Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 27 aprilie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Ionel Cristinel Obretin

București, 20 ianuarie 2026.
Nr. 27.

ANEXĂ)*
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 103/2010)

ROMÂNIA
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA
CONSUMATORILOR

REGIM SPECIAL

AUTORIZAȚIE NR. [Nume Autorizație]

**pentru efectuarea de operațiuni cu metale
prețioase și pietre prețioase**

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și
pietrelor prețioase în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se autorizează

cu domiciliul/sediul în
strada [Nume Strada]
bl. [Bloc] SC. [Scara] et. [Etaj] ap. [Apartament] județul/sectorul [Județ/Sector]

să efectueze operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase*.

Eliberată la [Data] 20 [An]

SECRETAR DE STAT, DIRECTOR,

* Operațiunile autorizate sunt enumerate în anexa. Falsificarea sau contrafacerea acestor autorizații se pedepsește conform legii.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ANEXA OPERAȚIUNI LA AUTORIZAȚIA NR. _____
 pentru efectuarea de operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase

Operațiuni autorizate:

- producerea metalelor prețioase;
- prelucrarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;
- vânzarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;
- cumpărarea metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;
- păstrarea în depozit a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase pentru cauză de comerț;
- introducerea în țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;
- scoaterea din țară a metalelor prețioase și a pietrelor prețioase;
- intermedierea operațiunilor cu metale prețioase și pietre prețioase;
- transportul de metale prețioase și pietre prețioase, cu excepția transportului efectuat în tranzit vamal;
- prestări de servicii care au ca obiect metale prețioase și pietre prețioase;
- alte acte de comerț și fapte de comerț care au ca obiect metale prețioase și pietre prețioase.

*** Mențiune:**

Pentru operatorul economic titular, care își desfășoară activitatea conform codului CAEN 6492, operațiunile conexe și auxiliare efectuate în baza prezentei autorizații sunt permise exclusiv în măsura în care sunt direct legate de activitatea de creditare, potrivit Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare.

DIRECTOR,

 Nume, Prenume, Semnătură

VIZE ANUALE LA AUTORIZAȚIA NR. _____					
ANUL VIZĂRII	SEMNATURA, REPREZENTANT CA*	ANUL VIZĂRII	SEMNATURA, REPREZENTANT CA*	ANUL VIZĂRII	SEMNATURA, REPREZENTANT CA*

*C.A = Compartiment Autorizare.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 20 din 11.12.2025;
 - Referatului de aprobare nr. 9.926 din 12.12.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești, cu sediul în Str. Principală nr. 19, satul Oncești, respectiv Str. Principală nr. 18, satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la alin. (1) se școlarizează în sediul din Str. Principală nr. 18, satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din comuna Oncești, județul Maramureș, are capacitatea totală de școlarizare de 18 formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 10 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 19, satul Oncești, comuna Oncești, este de 16 formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 18, satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, este de 2 formațiuni de studiu/1 schimb, maximum 2 formațiuni de studiu/schimbul 1.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din comuna Oncești, județul Maramureș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Maramureș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Maramureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Oncești din satul Oncești, comuna Oncești, județul Maramureș, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării, interimar,

Gigel Paraschiv,
secretar de statBucurești, 19 februarie 2026.
Nr. 3.229.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud**

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Ordinului ministrului educației nr. 3.873/2022 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 17 mai-17 decembrie 2021;
 - Ordinului ministrului educației nr. 5.515/2024 privind acordarea acreditării unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 21 din 18.12.2025;
 - Referatului de aprobare nr. 10.220 din 18.12.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în gastronomie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu”, cu sediul în Str. Principală nr. 1, comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificarea profesională „tehnician în gastronomie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Începând cu anul școlar 2026-2027, Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, se va numi Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, domeniul pregătirii de bază, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, are capacitatea maximă de școlarizare de 35 de formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 19 formațiuni de studiu/schimburi 1 și maximum 16 formațiuni de studiu/schimburi 2.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului

preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, domeniul pregătirii de bază, calificarea profesională, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Profesională „Tiberiu Morariu” din comuna Salva, județul Bistrița-Năsăud, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării, interimar,

Gigel Paraschiv,
secretar de statBucurești, 19 februarie 2026.
Nr. 3.232.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 21 din 18.11.2025;
— Referatului de aprobare nr. 10.229 din 18.12.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”,
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana, cu sediul în Str. Principală nr. 4, respectiv Str. Principală nr. 4A, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, având structura arondată Școala Gimnazială nr. 2 Bârsana, cu sediul în Str. Principală nr. 7, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2026-2027,

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la alin. (1) se vor școlariza în sediul din Str. Principală nr. 4A, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, are capacitatea totală de școlarizare de 35 de formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 19 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 16 formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 4, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, este de 22 de formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 11 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 11 formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 4A, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, este de 3 formațiuni de studiu/1 schimb, maximum 3 formațiuni de studiu/schimbul 1;

c) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din Str. Principală nr. 7, satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, este de 10 formațiuni de studiu/2 schimburi,

maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 5 formațiuni de studiu/schimbul 2.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ, pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Maramureș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Maramureș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Școala Gimnazială Bârsana din satul Bârsana, comuna Bârsana, județul Maramureș, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării, interimar,

Gigel Paraschiv,
secretar de statBucurești, 19 februarie 2026.
Nr. 3.233.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova**

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 20 din 11.12.2025;

— Referatului de aprobare nr. 9.855 din 12.12.2025 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” municipiul Ploiești din județul Prahova, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „electronică automatizări”, calificările profesionale „tehnician de telecomunicații” și „tehnician operator tehnică de calcul”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, respectiv filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „științe sociale”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”, cu sediul în str. Mihai Bravu nr. 249, municipiul Ploiești, județul Prahova, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „electronică automatizări”, calificările profesionale „tehnician de telecomunicații” și „tehnician operator tehnică de calcul”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, respectiv filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializarea „științe sociale”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, filierele, profilurile, domeniul pregătirii de bază, calificările profesionale, specializarea, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, este persoană juridică de drept public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Capacitatea maximă de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, este de 42 de formațiuni de studiu/2 schimburi, maximum 21 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 21 de formațiuni de studiu/schimbul 2.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1, cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar

nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, filierele, profilurile, domeniul pregătirii de bază, calificările profesionale, specializarea, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Prahova, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Prahova, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic „Anghel Saligny” din municipiul Ploiești, județul Prahova, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Prahova și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării, interimar,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 19 februarie 2026.

Nr. 3.234.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 20 din 26 ianuarie 2026

Dosar nr. 1.476/1/2025

Ana Hermina Iancu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Elena Carmen Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu Gândac	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Ana Hermina Iancu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă,

în Dosarul nr. 3.544/109/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 223/2015 și ale art. 192 din Legea nr. 263/2010, după data de 1 ianuarie 2016, stagiul de cotizare realizat în condiții speciale, în sistemul Ministerului Afacerilor Interne, de către o persoană care a fost cadru militar în acest sistem, poate fi valorificat în sistemul public de pensii în vederea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010 la deschiderea drepturilor sale de pensie din sistemul public sau acesta poate fi valorificat numai în sistemul de pensii al Ministerului Afacerilor Interne?”

5. După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Ana Hermina Iancu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul sesizării

6. Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 26 mai 2025, pronunțată în Dosarul nr. 3.544/109/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

7. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 4 iulie 2025, cu nr. 1.476/1/2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 223/2015*)

„Art. 26. — (1) Pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special care la data trecerii în rezervă sau a încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii prevăzute la art. 14 lit. a) și b), deschiderea dreptului la pensie se efectuează mai întâi de către sistemul în care îndeplinește condițiile cumulative de pensionare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 19.

(2) Între sistemul pensiilor militare de stat și sistemul public de pensii, precum și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii dreptului la pensie în condițiile alin. (1).

(3) În situația prevăzută la alin. (1), pensia militară de stat se stabilește doar pentru perioadele de vechime în serviciu, la care se adaugă sporurile acordate conform art. 24, la calculul pensiei de invaliditate stagiul potențial se acordă doar de către ultimul sistem în care persoana a fost asigurată.”

9. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*)

„Art. 192. — (1) Între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș.

(2) Perioadele asimilate stagiului de cotizare, prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. b) și c), care constituie și vechime în muncă sau în serviciu în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii se iau în calcul în unul dintre sisteme, în urma exprimării opțiunii de către asigurat.”

III. Expunerea succintă a procesului

10. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale la 20 iulie 2022, cu nr. 3.544/109/2022, reclamantul L.A. a chemat în judecată pe părțile Casa Județeană de Pensii Argeș (*C.J.P. Argeș*) și Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne (*Casa Sectorială de Pensii a M.A.I.*), solicitând:

În principal:

— suspendarea Deciziei nr. xxx/8.02.2022 emise de C.J.P. Argeș (*Decizia nr. xxx/8.02.2022*) privind recuperarea sumelor încasate necuvenit, până la judecarea definitivă a cauzei;

— anularea Deciziei yyy/15.12.2021 emise de C.J.P. Argeș (*Decizia yyy/15.12.2021*) privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă;

— anularea Deciziei nr. zzz/15.12.2021 emise de C.J.P. Argeș (*Decizia nr. zzz/15.12.2021*) privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă;

— anularea Deciziei nr. xxx/8.02.2022 emise de C.J.P. Argeș (*Decizia nr. xxx/8.02.2022*) privind recuperarea sumelor încasate necuvenit.

În subsidiar:

— obligarea Casei Sectoriale de Pensii a M.A.I. la plata sumei stabilite prin Decizia nr. xxx/8.02.2022 emisă de C.J.P. Argeș cu titlu de debit în sarcina reclamantului prin compensare cu pensia militară care i s-ar fi cuvenit pe perioada calculării debitului.

11. În motivare, reclamantul a arătat că este beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă în baza unei decizii de pensionare din aprilie 2016, plata drepturilor realizându-se începând cu 1.03.2016, cu recunoașterea stagiului militar. La 15.12.2021, C.J.P. Argeș a emis Decizia nr. yyy/15.12.2021 privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă, cu motivarea că s-a revizuit decizia inițială prin eliminarea stagiilor de cotizare aferente activității profesionale desfășurate în cadrul M.A.I. în perioada 23.08.1981-15.12.1992, iar, pentru valorificarea acestei activități, ar trebui să se adreseze Casei Sectoriale de Pensii a M.A.I., potrivit Legii nr. 223/2015.

12. Reclamantul a precizat și faptul că, la 8.02.2022, a fost emisă de către C.J.P. Argeș Decizia nr. xxx/8.02.2022, prin care s-a constituit în sarcina sa un debit de 65.642 lei, încasat necuvenit pe perioada 1.03.2019-28.02.2022, însă decizia este nelegală deoarece, în perioada 1.03.2016-30.05.2022, reclamantul a fost lipsit de pensia militară de stat.

13. De asemenea, a menționat și faptul că, la 30.05.2022, s-a emis Decizia nr. qqq/30.05.2022 privind acordarea pensiei militare de stat de către Casa Sectorială de Pensii a M.A.I. cu plata drepturilor începând cu 1.05.2022, iar vechimea în serviciu, potrivit buletinului de calcul întocmit de Casa Sectorială de Pensii a M.A.I., este de 14 ani 3 luni 4 zile, perioadă care coincide cu stagiul sistemului neintegrat din cele două decizii emise de C.J.P. Argeș, reclamantul precizând că pensia militară acordată pentru limită de vârstă este în continuarea pensiei pentru limită de vârstă acordate în sistemul public, iar vechimea militară a fost luată în calcul o singură dată, în sistemul public.

14. Pârâta C.J.P. Argeș a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea contestației ca netemeinică și nelegală,

precizând, în esență, că prin decizia din aprilie 2016 reclamantul a fost înscris la pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare ca urmare a activității desfășurate în condiții speciale de muncă începând cu 1.03.2016, iar, la determinarea drepturilor de pensie, s-au valorificat atât stagiul de cotizare realizat în sistemul public de pensii, cât și stagiul de cotizare realizat în sistemul M.A.I. (11.09.1978-15.12.1992 — sistem neintegrat) și veniturile realizate în ambele sisteme de pensii.

15. Stagiul de cotizare aferent perioadei în care reclamantul a fost cadru militar (ofițer activ) în sistemul M.A.I. este valorificat în sistemul public de pensii numai în vederea deschiderii drepturilor sale de pensie. Stagiul de cotizare realizat în condiții speciale în sistemul M.A.I. a fost valorificat în sistemul de pensii al acestei instituții, neputând fi valorificat în ambele sisteme de pensii.

16. Prin Sentința civilă nr. 4.069 din 25 octombrie 2023, pronunțată de Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 3.544/109/2022, pe fond, a fost admisă în parte acțiunea precizată, au fost anulate deciziile nr. yyy/15.12.2021 privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă și nr. zzz/15.12.2021 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă și s-a dispus restituirea sumelor deja reținute. A fost respinsă cererea de suspendare a Deciziei privind recuperarea sumelor încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale nr. xxx/8.02.2022, ca rămasă fără obiect.

17. Pârâta C.J.P. Argeș a formulat apel împotriva Sentinței civile nr. 4.069 din 25 octombrie 2023 a Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, prin care a solicitat admiterea acestuia, schimbarea hotărârii atacate, iar, pe fondul cauzei, respingerea contestației. Apelul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Pitești — Secția I civilă.

18. Curtea de apel judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea sesizării

19. Instanța de trimitere a reținut că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

20. În concret, a constatat că obiectul învestirii instanței este reprezentat de solicitarea contestatorului de anulare a Deciziei nr. yyy/15.12.2021 privind respingerea pensiei pentru limită de vârstă, dar și a Deciziei nr. zzz/15.12.2021 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă, inclusiv anularea Deciziei nr. xxx/8.02.2022 privind recuperarea sumelor încasate necuvenit, solicitând și suspendarea acesteia din urmă decizii.

21. Totodată, a reținut că, potrivit evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul acestei instanțe, problema de drept în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar instanța supremă nu a statuat asupra aspectelor supuse dezlegării.

22. În final, a precizat că, spre deosebire de art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu reglementează și condiția noutății chestiunii de drept, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

23. Instanța de trimitere nu a exprimat un punct de vedere cu privire la fondul chestiunii de drept supuse dezlegării, rezumându-se la a solicita instanței supreme să statueze dacă, analizând coroborat art. 26 din Legea nr. 223/2015 cu art. 192 din Legea nr. 263/2010, prin raportare la art. 52 și art. 55 alin. (1)

lit. b) din Legea nr. 263/2010, se poate concluziona că, după 1 ianuarie 2016, stagiul de cotizare realizat în condiții speciale, în sistemul M.A.I., de către o persoană care a fost cadru militar în acest sistem, poate fi valorificat în sistemul public de pensii în vederea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010, la deschiderea drepturilor sale de pensie din sistemul public, sau că acesta (stagiul de cotizare realizat în condiții speciale în sistemul M.A.I.) poate fi valorificat numai în sistemul de pensii al M.A.I.

24. Titularul sesizării apreciază că, în speță, prezintă relevanță art. 52, 53, 55 și 192 din Legea nr. 263/2010 și art. 26 din Legea nr. 223/2015.

VI. Punctul de vedere al părților

25. Casa Sectorială de Pensii a M.A.I. a apreciat, citând art. 192 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în forma legislativă valabilă la data deschiderii dreptului de pensie în sistemul public de pensii, dar și în forma legislativă valabilă în perioada 6.12.2021-2.04.2022, că, în lipsa exprimării opțiunii exprese de către beneficiarul dreptului, nu se poate exclude, din oficiu, perioada realizată în sistemul militar, motiv pentru care a arătat că este de acord cu sesizarea instanței supreme.

26. Potrivit punctului de vedere exprimat de apelanta-pârâtă C.J.P. Argeș, sesizarea este admisibilă. În ceea ce privește fondul chestiunii de drept a apreciat că, după ianuarie 2016, stagiul de cotizare aferent perioadei în care o persoană a fost cadru militar (ofițer activ) în sistemul M.A.I. poate fi valorificat în sistemul public de pensii numai în vederea deschiderii drepturilor sale de pensie din sistemul public de pensii, iar veniturile obținute și stagiul de cotizare realizat în condiții speciale în sistemul M.A.I. pot fi valorificate numai în sistemul de pensii al M.A.I. la stabilirea pensiei militare de stat.

27. Conform punctului de vedere exprimat de contestator, nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Contestatorul a optat, inițial, numai pentru sistemul public de pensii. Cea de-a doua opțiune, în favoarea sistemului militar, a avut loc abia la un interval de timp de 6 ani și 2 luni, după ce C.J.P. Argeș a revizuit ilegal decizia inițială de pensionare.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

28. În raport cu obiectul sesizării, nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

29. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri asupra constituționalității dispozițiilor art. 194 din Legea nr. 19/2000 (abrogată la 1.01.2011), care au un conținut identic cu cele ale art. 192 din Legea nr. 263/2010, fiind amintite, cu titlu exemplificativ, deciziile nr. 355 din 10 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 25 februarie 2003, și nr. 461 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 15 mai 2008, prin care s-a reținut că: „(...) asigurații în sistemul public de pensii, care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de textele criticate, beneficiază de tratament juridic egal în ceea ce privește dreptul la pensie pentru limită de vârstă. Asigurații care nu au stagiul complet de cotizare în sistemul public, dar au realizat stagii de cotizare, respectiv vechime în serviciu, în alte sisteme de pensii și asigurări sociale, cum este sistemul pensiilor militare de stat reglementat de Legea nr. 164/2001, sunt într-o situație diferită și, în consecință, și tratamentul juridic este diferit, fără ca prin aceasta să se instituie vreo discriminare. Astfel, deși cele două sisteme de pensii își recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, pensia pentru limită de vârstă, inclusiv alte drepturi de asigurări sociale în sistemul public, se acordă numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem, pe când dispozițiile Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările

ulterioare, se aplică în mod egal tuturor asiguraților care se află în situațiile prevăzute de acestea”.

30. De asemenea, prin Decizia nr. 99 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 18 august 2023, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, reiterând considerentele deciziilor prin care a fost anterior constatată constituționalitatea dispozițiilor art. 194 din Legea nr. 19/2000, mai sus menționate, relevante fiind paragrafele 12, 16 și 17.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

31. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate decizii ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept care pot prezenta relevanță în cauză, respectiv:

— Decizia nr. 307 din 15 septembrie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 10 octombrie 2025 (*Decizia nr. 307 din 15 septembrie 2025*), prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 39 și art. 162 alin. (1) teza ultimă din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, coroborate cu dispozițiile art. 129 alin. (2) din normele de aplicare a Legii nr. 360/2023, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2024 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii și prin luarea în considerare a diferenței semnificative dintre «stagiul de cotizare contributiv» menționat în aceste dispoziții antereferte și «vechimea în muncă» prevăzută la art. 25 alin. (2) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, o persoană care beneficiază de o pensie de serviciu recalculează conform art. 28 din Legea nr. 223/2015, în forma în vigoare în iunie 2018 (data recalculării), prin preluarea perioadei lucrate în civil, are dreptul ca, la stabilirea unei pensii în sistemul public, în baza Legii nr. 360/2023, să i se valorifice stagiul de cotizare contributiv realizat în cadrul sistemului public de pensii — care nu a influențat cuantumul pensiei în sistem neintegrat, cu excepția stagiului cotizat în cele 6 luni ce au determinat baza de calcul al acesteia?”;

— Decizia nr. 221 din 16 iunie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 13 august 2025 (*Decizia nr. 221 din 16 iunie 2025*), prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă dispozițiile art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice se interpretează în sensul în care între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate se recunosc reciproc stagiile de cotizare în vederea deschiderii dreptului la pensie anticipată parțială”;

— Decizia nr. 45 din 24 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 17 iunie 2025 (*Decizia nr. 45 din 24 februarie 2025*), prin care au fost admise sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, sintagma «vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie» se interpretează în sensul că se referă la vechimea cumulată obținută prin adăugarea la vechimea în serviciu a stagiilor de cotizare realizate în sistemul de pensii publice după trecerea în rezervă”;

— Decizia nr. 16 din 8 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 23 mai 2024 (*Decizia nr. 16 din 8 aprilie 2024*), prin care a fost respinsă, ca

inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În interpretarea art. 55 alin. (2) corelat cu art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările ulterioare, asigurării care au realizat stagii de cotizare în sistemul pensiilor militare de stat în condiții speciale sau deosebite (grupa I sau II de muncă) beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare în condițiile art. 55 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 263/2010?”.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

33. Sesizarea a fost formulată în cadrul procedurii reglementate de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care prevede, în art. 1 alin. (1) și (2), următoarele: „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1)”.

34. În procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din ordonanța de urgență menționată, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Verificând întrunirea acestor cerințe legale, în raport cu elementele sesizării, se constată că acestea se regăsesc numai parțial.

36. Astfel, se constată că este îndeplinită condiția ca litigiul de pe rolul instanței de trimitere să facă parte dintre cele indicate la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar, asupra chestiunii care formează obiectul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

37. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta despre existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

38. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la existența „unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective”, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

39. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

40. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (a se vedea, exemplificativ, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

41. În aceste condiții, se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex.

42. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

43. Pentru a se verifica îndeplinirea acestei condiții este necesar ca sesizarea să respecte exigențele impuse de art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevede că încheierea de sesizare va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

44. Autorul sesizării este ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal, care implică riscul unor dezlegări diferite în practica judiciară, prezentând diferitele variante de interpretare posibile și argumentele de natură să le susțină.

45. În acest sens, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în cauzele în care s-au formulat sesizări potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a subliniat în mod consistent și lipsit de echivoc necesitatea ca sesizarea să privească o chestiune veritabilă de drept, invalidând opinia exprimată de instanța de trimitere în sensul că, odată îndeplinite cerințele de admisibilitate de la paragraful 28 de mai sus, literele a), b) și d), sesizarea devine obligatorie (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 54 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1198 din 29 noiembrie 2024; Decizia nr. 86 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 10 ianuarie 2025; Decizia nr. 77 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2025).

46. Aceleași decizii subliniază cu claritate necesitatea ca instanța de trimitere, cu ocazia îndeplinirii obligației de motivare a încheierii de sesizare, să procedeze la argumentarea caracterului dificil al chestiunii de drept prin prezentarea motivelor pentru care norma legală a cărei interpretare se cere este neclară sau susceptibilă de interpretări diferite, ceea ce ar face necesară declanșarea mecanismului de unificare de față.

47. Prin urmare, revine instanței de trimitere obligația identificării în concret a chestiunii de drept care necesită interpretare, exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuind astfel la a se stabili dacă problema de drept

supusă dezlegării este una reală, având vocație de a convinge și, din această perspectivă, că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării (a se vedea, exemplificativ, deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în cadrul mecanismului formal de unificare a jurisprudenței, respectiv Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; Decizia nr. 41 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 13 octombrie 2021; Decizia nr. 5 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 6 martie 2023; Decizia nr. 7 din 30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 23 februarie 2023; Decizia nr. 14 din 13 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 20 aprilie 2023; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

48. În acest context, se observă că, deși apreciază necesară sesizarea instanței supreme în scopul dezlegării unei chestiuni de drept, instanța de trimitere nu expune argumente referitoare la existența în speță a unei atari chestiuni, din încheierea de sesizare lipsind vreo referire la dificultatea interpretării art. 26 din Legea nr. 223/2015 și ale art. 192 din Legea nr. 263/2010.

49. Din încheierea de sesizare rezultă că instanța de trimitere nu a argumentat de nicio manieră necesitatea existenței unei dezlegări din partea instanței supreme privind chestiunea de drept dedusă analizei, considerând că o astfel de sesizare este obligatorie, desigur, în măsura în care înlătură, în apel, principalul argument pentru care instanța de fond a admis contestația, acela potrivit căruia casa de pensii ar fi revizuit din oficiu decizia de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, deși nu exista o dispoziție legală care să îi permită această revizuire.

50. Natura imperativă a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin mecanismul prevăzut de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie înțeleasă ca obligând instanța care judecă procesul să ceară instanței supreme rezolvarea de principiu a chestiunii de drept ivite, atunci când verifică și constată, în urma propriei analize, că aceasta este una reală și veritabilă.

51. Titularul sesizării face trimitere la „necesitatea unor lămuriri” fără a demonstra nevoia de a declanșa mecanismul de unificare a practicii judiciare în chestiunea care se susține că necesită interpretare, omițând a semnaliza complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, astfel că rezultă cu evidență că sesizarea formulată în cauză nu întrunește condiția de admisibilitate de a privi o chestiune de drept care să fie reală, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare.

52. Așadar, se constată că prin întrebarea din cuprinsul sesizării se solicită a stabili dacă stagiul de cotizare realizat de reclamant în perioada în care a fost ofițer activ în M.A.I. (14 ani 3 luni și 4 zile) poate fi valorificat în sistemul public de pensii în vederea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010, la deschiderea drepturilor sale de pensie din sistemul public, în situația particulară a acestuia care a formulat cerere de deschidere a dreptului public de pensie în baza Legii nr. 263/2010 ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015.

53. Or, norma solicitată a fi interpretată (art. 192 din Legea nr. 263/2010) nu este nici neclară, nici lacunară, nelăsând dubii de interpretare de vreme ce statuează neechivoc în alin. (1) faptul că stagiile reciproce între sistemele de pensie se recunosc exclusiv în vederea deschiderii drepturilor la pensie, nu și în vederea reducerii vârstei de pensionare, iar perioadele pentru

care titularul cererii de pensionare poate solicita asimilarea prevăzute la alin. (2) [art. 49 lit. b) și c), respectiv lit. g) abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2017 de la 1.01.2018] nu sunt cele ce fac obiectul prezentului litigiu.

54. În aceste condiții, sesizarea instanței supreme pentru a da o dezlegare unei probleme de drept punctuale, circumscrise situației factuale specifice reclamantului, nu întrunește condițiile necesare pentru a se constitui într-o chestiune de drept care, dacă ar fi dezlegată, ar oferi o soluție de principiu specifică mecanismului de unificare a jurisprudenței prin hotărâri prealabile, urmărindu-se mai degrabă, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi adoptată de instanța de trimitere, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

55. De altfel, inadmisibilitatea prezentei sesizări poate fi dedusă inclusiv din soluțiile date anterior asupra unor sesizări similare celei care face obiectul sesizării pendinte.

56. Astfel, prin Decizia nr. 307 din 15 septembrie 2025, în considerentele de la paragrafele 41 și 42 s-a reținut că:

„În cadrul aceleiași analize se observă că jurisprudența transmisă de instanțe, anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 360/2023, este unanimă în sensul că o perioadă valorificată în cadrul sistemului pensiilor militare de stat este recunoscută în cadrul sistemului public de pensii pentru deschiderea drepturilor de pensie, dar nu poate fi valorificată în ambele sisteme în scopul calculului pensiei, aspect ce reiese din coroborarea dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, art. 3 lit. f) și i), art. 25 și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 223/2015.

De altfel, noua lege a pensiilor, prin norma specială cuprinsă în art. 162 alin. (1) teza finală — a cărei interpretare se solicită — a constituit o confirmare a jurisprudenței unanime pronunțate sub imperiul vechii reglementări, statuând lipsit de echivoc că «(...) pensia din sistemul public de pensii se stabilește numai pentru perioadele de stagiul de cotizare realizate în acest sistem».

57. De asemenea, prin Decizia nr. 221 din 16 iunie 2025, la paragrafele 33 și 59, s-au reținut următoarele:

„Astfel, opinia unanimă (s.n. — a instanțelor) este în sensul că între sistemul public de pensii și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate nu se recunosc reciproc stagiile de cotizare în vederea deschiderii dreptului la pensie anticipată parțială. (...)

Totodată, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, din hotărârile judecătorești cercetate reieșind că textul legal în discuție a primit, în mod unitar, aceeași interpretare, care este în sensul inaplicabilității dispozițiilor art. 192 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 în ceea ce privește categoria de pensie anticipată parțială”.

58. Totodată, prin Decizia nr. 45 din 24 februarie 2025, s-a stabilit că sintagma „vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie” se interpretează în sensul că se referă la vechimea cumulată obținută prin adăugarea la vechimea în serviciu a stagiilor de cotizare realizate în sistemul de pensii publice după trecerea în rezervă, motivat de faptul că „102. Practic, abia după intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015, când pensiile militare au fost redefinite ca atare și au fost scoase din sistemul public de pensii, art. 109 alin. (6) nu a mai permis valorificarea perioadelor lucrate ulterior trecerii în rezervă în sistemul pensiei militare, ci doar în sistemul public de pensii, toate perioadele cuprinse în deciziile anterioare de recalculare fiind deja valorificate sub imperiul legilor în vigoare la momentul emiterii lor și urmează a fi preluate în decizia de recalculare a pensiei militare în baza Legii nr. 223/2015”.

59. În fine, prin Decizia nr. 16 din 8 aprilie 2024, respingându-se ca inadmisibilă sesizarea, s-au arătat, în considerentele de la paragraful 81, următoarele:

„În sensul amintit, punctele de vedere exprimate de curțile de apel, precum și hotărârile judecătorești atașate acestora evidențiază existența unei orientări jurisprudențiale aproape

unanime [și anume, că asigurații care au realizat stagii de cotizare în sistemul pensiilor militare de stat în condiții speciale sau deosebite — grupa I sau II de muncă — nu beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare în condițiile art. 55 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 263/2010], identificându-se o hotărâre judecătorească pronunțată în data de 22 noiembrie 2017 de Curtea de Apel Constanța, prin care se reține că asiguratul, fost cadru militar în sistemul administrației penitenciare, poate beneficia de pensie anticipată, în considerarea art. 55, art. 62 și art. 192 din Legea nr. 263/2010, precum și o decizie pronunțată de Curtea de Apel Craiova, în sensul aplicabilității dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 223/2015, în conformitate cu care pensionarii militari care realizează stagii de cotizare în sistemul public de pensii sau care realizează vechime în muncă în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii și care nu au fost

valorificate la stabilirea pensiei militare de stat pot solicita stabilirea drepturilor de pensie în sistemul public de pensii ori în sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii, în condițiile protocoalelor încheiate între entitățile implicate”.

60. Reținând, în condițiile expuse, că norma ce constituie obiect al sesizării este clară, ușor inteligibilă, completă, nesusceptibilă de interpretări contradictorii, fiind considerată, ca atare, în jurisprudența de unificare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în concurs și cu alte elemente care necesitau o interpretare coroborată, precum și faptul că aplicarea unor astfel de norme în cauzele deduse judecării incumbă exclusiv instanțelor de judecată învestite cu soluționarea acestora, care au a ține seama de circumstanțele de fapt evidențiate de fiecare dintre acestea, se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.544/109/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 223/2015 și ale art. 192 din Legea nr. 263/2010, după data de 1 ianuarie 2016, stagiul de cotizare realizat în condiții speciale, în sistemul Ministerului Afacerilor Interne, de către o persoană care a fost cadru militar în acest sistem, poate fi valorificat în sistemul public de pensii în vederea reducerii vârstei standard de pensionare prevăzute de Legea nr. 263/2010 la deschiderea drepturilor sale de pensie din sistemul public sau acesta poate fi valorificat numai în sistemul de pensii al Ministerului Afacerilor Interne?”.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 ianuarie 2026.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ANA HERMINA IANCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

